

ÎN C H E I E R E

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grosu Vasile împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Grosu Vasile, reprezentat de avocatul Pruteanu Vasile, admis apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată și modificată hotărârea Judecătoriei Strășeni din 16 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 28 octombrie 2016 Grosu Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cu privire la încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Grosu Vasile împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cu privire la anularea actului nr. B 027140 din 20 ianuarie 2015 de depistare a încălcării clauzelor contractuale și a facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale cu simbolul 1333605169 din 2 februarie 2015, reclamantul fiind obligat să achite suma de 12 066,46 lei.

De asemenea, a invocat că, potrivit preavizului ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL nr. 0505/61176 din 9 august 2016, adresat lui Grosu Vasile, ultimului i s-a solicitat de a întreprinde măsuri urgente în vederea achitării

datoriei acumulate în sumă de 12 066, 46 lei, până la data de 22 august 2016, și a fost avertizat că în caz contrar va fi deconectată furnizarea energiei.

A comunicat că la 19 august 2016, pentru evitarea consecințelor indicate, a achitat datoria indicată, prezentând și preavizul indicat supra.

La fel, a afirmat că din neglijența angajaților ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, la 24 august 2016, a fost emis ordinul de deconectare a instalației de utilizare a consumatorului casnic nr. NLC 9199861, în temeiul căruia la data de 5 septembrie 2016 la locul de consum DL 1333605 a fost deconectat de la pilon, astfel că familia reclamantului a rămas fără curent electric timp de 3 zile.

Mai mult, reclamantul a susținut că, reconectarea a fost efectuată la 7 septembrie 2016, numai la insistența consumatorului, care zilnic contacta angajații oficiului central al furnizorului de energie electrică.

A reiterat că din lipsa curentului electric, reclamantul și familia acestuia au avut de suferit atât psihic, cât și fizic.

A solicitat reclamantul încasarea de la pârât în contul său a prejudiciului moral în sumă de 12 066,46 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Strășeni din 16 februarie 2017 acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în beneficiul lui Grosu Vasile prejudiciul moral în sumă de 6 000 lei și cheltuielile de judecată formate din cheltuieli de asistență juridică în sumă de 7 000 lei și servicii poștale în sumă de 11,15 lei, iar în total suma de 13 011,15 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017 a fost respins apelul declarat de Grosu Vasile, reprezentat de avocatul Pruteanu Vasile, admis apelul declarat de ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și modificată hotărârea Judecătoriai Strășeni din 16 februarie 2017 prin micșorarea cheltuielilor de asistență juridică încasate de la ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în beneficiul lui Grosu Vasile de la suma de 7 000 lei până la suma de 3 500 lei, în rest hotărârea Judecătoriai Strășeni din 16 februarie 2017 a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că pentru acordarea unor daune morale este necesar ca cel ce pretinde daune morale să producă un minimum de argumente și indicii din care să rezulte în ce măsură drepturile personale nepatrimoniale i-au fost afectate.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 13 septembrie 2017, a considerat că instanța de fond temeinic și legal a încasat de la ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în beneficiul lui Grosu Vasile suma de 6 000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral, or acesta, fiind lipsit de energie electrică timp de 3 zile, a avut suferințe morale, rezultate din starea de stres și din disconfortul la care a fost supus.

De asemenea, instanța de apel a reiterat că răspunderea pentru prejudiciul moral are un caracter compensator, acesta urmează să se determine de către instanța judecătorească, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei, ținându-se cont de persoana reclamantului și de măsura în care această compensație poate să-i aducă satisfacție echitabilă. Criteriul echității presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie just, rațional și echitabil, adică trebuie stabilite în

așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului cauzat, or nu se admite repararea prejudiciului moral doar din motivul că reclamantul a fost suferit, ci în cazul în care fapta cauzatoare de prejudiciu este recunoscută de lege ca una care îndreptățește repararea acestuia

Totodată a conchis că cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7 000 lei, reieșind din complexitatea pricinii nominalizate și numărul de ședințe de judecată, sunt prea mari și nu sunt reale, necesare și rezonabile la examinarea pricinii în cauză, or, reieșind din procesele-verbale al ședințelor de judecată avocatul Pruteanu Vasile s-a prezentat în judecată doar în cadrul unei ședințe de judecată din 19 ianuarie 2017.

La 15 noiembrie 2017 ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea admiterii acțiunii și hotărârea instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că la 9 august 2016 reclamantului i s-a expedit un preaviz de achitare a datoriei de 12 066, 46 lei, însă reclamantul are două locuri de consum, două contoare și fiecare are nr său, și anume, NLC 1333606 din str. XXXXX și NLC 1333605 din XXXXX.

A comunicat că la 19 august 2016, reclamantul a achitat suma de 12 066,46 lei pentru NLC 1333606, însă datoria acumulată era pentru nr. NLC 1333605.

A reiterat că deconectarea a survenit din eroarea consumatorului care nu a achitat corect datoria pentru locul de consum, iar în preavizul expedit a fost indicată doar datoria, fără NLC, iar toată corespondența se expediază la o adresă unică, la XXXXX.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, se denotă că Curtea de Apel Chișinău a expedit părților copia deciziei din 13 septembrie 2017 la data de 9 noiembrie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 15388 (f. d.108), iar date cu privire la recepționarea acesteia nu se atestă.

Astfel, recursul declarat la data de 15 noiembrie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017 2017, se consideră a fi depus în termen.

La data de 5 decembrie 2017, în adresa intimatului Grosu Vasile a fost expedită copia recursului declarat de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimatul Grosu Vasile nu și-a exercitat dreptul procedural în termenul prevăzut de lege și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva